

Stavitelé egyptských pyramid

Jedním z „divů světa“, které se dochovaly z dávných dob, jsou egyptské pyramidy. Jsou pro nás stále divem, protože obsahují mnoho tajemství a hádanek.

Zdálo by se, že je vše vyřešeno, kdy a kým byly pyramidy postaveny, ale jejich další výzkum vyvolává další a další otázky.

Například, jak byly tyto majestátní stavby vytvořeny primitivními prostředky, jak lidé dokázali tak přesně seskládat kvádry k sobě a jak v těch dávných dobách dokázali vypočítat přesnou polohu pyramid podle světových stran a dalších parametrů Vesmíru? K čemu vůbec takové gigantické hrobky sloužily? Možná nebyly postaveny za účelem pohřbívání? Podobná tajemství skrývá i Sfinga, která pyramidy střeží už tisíce let.

Všechny tyto hádanky dávají vzniknout mnoha hypotézám. Nedávné výzkumy dokonce vyvolávají debatu o době vzniku pyramid a Sfingy, která odkazuje na nejstarší epochy historie naší planety.

Do stejné epochy spadá i vznik starověkých mýtů a náboženství Egyptanů. Ukazuje se, že v té vzdálené době žili jako obyčejní lidé ti, kteří budou později nazýváni bohy, a z nichž vzešli první egyptští faraóni.

O tomto i o tom, kdo a jak postavil pyramidy, jsem snila v jednom ze svých snění. Tento sen odhalil některá tajemství starověkého Egypta, ve kterém jsem se během snu nejednou ocitla.

...A tady se pode mnou vine mocný Nil. Dole podél břehů rostou zelené palmy a kolem jsou roztroušeny nějaké osady a kousky obdělávané půdy. Obloha je jasná a modrá. Slunce zapadá a na zemi se už rýsují stíny velkých pyramid. Prastaré kameny, ošlehané větrem a časem, tiše vyprovází malou karavanu velbloudů.

Pak jsem si ale všimla zvláštní změny, jako by se čas vrátil zpět a já se někam propadla. Zdá se, že drsné kameny pyramid jsou pokryty bílými leštěnými deskami obloženými a stávají se podobnými na obrovské bílé krystaly, které se třpytí ve slunečním světle.

Na druhé straně řeky (naproti pyramidám) je vidět kamenné město. Nedaleko od něj jsou vidět silné sloupy nějakého chrámu. Po řece pomalu pluje proutěná loďka s nafouknutou plachtou. Převozník a dva další muži převážejí tělo zesnulého z města živých přes Nil do města mrtvých. Monotónně plácají dlouhými vesly do vody, zatímco líný vítr čeří plachtu a naráží s ní do stěžně. Nad vodou se ozývají recitativní zpěvy zaklínadel a hysterický pláč plačících žen, které následují zesnulého na jeho cestě pod stěny velkých pyramid, kde jsou umístěny tisíce hrobek.

Přelétám nad řekou, krystaly pyramid se přibližují. Mají oslnivě bílou barvu.

...Najednou padám dovnitř velké pyramidy. Tloušťka kamene přede mnou zvláštním způsobem roztává a já se ocitám v malé místnosti. Podlaha, stěny i strop jsou stejné čtverce a celá místnost se jeví jako krychle naplněná jakousi bělavou září, vycházející neznámo odkud. Ztrácí se tu smysl pro prostor a čas, je tu úplně prázdno a nejsou tu žádné obrazy ani předměty. Zdálo se mi, že se odtud dá jít kamkoli.

Znenadání se holé stěny vyjasnily a já skrze ně vidím do úplně jiného světa. Tohle je naše Země před velkou potopou a zaledněním, před změnou zeměpisných pólů.

V Egyptě nebylo tak horké podnebí, ale mírnější. Studené větry vanuly odněkud z jihovýchodu. Ale i zde, v údolí velké řeky, existovala v té době civilizace. Není to tak docela Egypt, jaký známe z archeologických nálezů. Zdejší lidé jsou jiní. Jsou mohutní, zavalití a mají kulaté tváře. Jejich kůže má bronzový odstín a vlasy spíše tmavě kaštanovou barvu.

Vnitřní hlas říká, že to byla doba nadvlády lidské rasy, jejíž zástupci přišli z planety ve hvězdném systému Siria, aby naši Zemi očistili od temných sil.

Ale byli tu i lidé, kteří vypadali spíš jako moderní Afričané, jen ne tak černí. Ve srovnání s cizinci ze Siria byli malého vzrůstu, ale pružní a útlých boků.

Bylo také řečeno, že Sirius je dvojhvězda. A zde v egyptské zemi byli také zástupci sousední planety ze systému „Sester Siria“, jak bylo řečeno. Byli bílí a později se jim začalo říkat Atlantáné. Všichni tito lidé byli navzájem příbuzní.

...Tady vidím nádherné město na druhé straně řeky. Jeho ulice se paprskovitě rozprostírají od centra. Později se stane hlavním městem starověkého Egypta, ale bude postaveno jiným způsobem.

Lidé zde nosí perleťové oděvy z těch nejkvalitnějších látek, které jsou dovedně našasené.

A přede mnou je nevelké návrší. Kolem něj chodí nějakí lidé a něco dělají. V rukou drží stříbrné nástroje. A najednou nad tím místem vystala pyramida z modrých světelných paprsků.

Uvnitř ní jsou prosvětleny nějaké dutiny. Vidím je shora. Vedle velké pyramidy vystala taková pomenší, a ještě jedna. A teď už pode mnou není povrch, ale jakási mapa, podobná hvězdné obloze, a obrysy pyramid jsou do ní zakreslené. Pravděpodobně musely být postaveny podle hvězdné mapy, takže jejich astronomické parametry byly přesně vypočítány.

Najednou jsem se prudce přesunula na jiné místo. Pode mnou se na planině tyčil skalnatý masiv. Opět tam byli lidé s podivnými přístroji.

Tyto přístroje se navíc navenek podobají hůlkám budoucích faraonů a dalším předmětům zobrazovaným v rukou bohů a bohyň i faraonů (například egyptský kříž se smyčkou na konci).

Jeden člověk v dlouhém třpytivém rouchu namířil přístroj na skalní stěnu a zelený paprsek, který z něj vyšel, ořízl všechny nerovnosti a vnikl do skály jako do másla. Kameny s rachotem padaly dolů. Pak další člověk pomocí stejného zařízení jakoby narýsoval na získaný rovný povrch pravidelné obdélníky.

Tyto značky se pak prohloubily a nyní první opět pomocí zeleného paprsku řeže hotové bloky jako kousky chleba. Další člověk, který ovládal jiné zařízení, vytvářel antigravitační pole, a tyto kamenné bloky nepadaly dolů, ale vznášely se, a navíc pluly směrem ke staveništi. A tam ve skalách lidé dál odřezávali další a další bloky a ty jako na běžícím pásu pluly vzduchem na stavenišť. Zde každý z nich proploval světelným tubusem, tvořeným také nějakým polem, ve kterém změknu.

Poté byl pevně přiložen k těm, které již byly položeny v rámci zářící pyramidy. Bloky se do ní zasouvaly jako do skříně. Díky předběžnému změknutí se přilepily a přilnuly k sobě jako plastelína. Několik čerstvě vytvořených kvádrů bylo oříznuto stejnými přístroji. Potom opět ztuhly. Tak vznikl kamenný monolit pyramidy.

Ne tisíce otroků, ale jen několik lidí stavělo velké pyramidy pomocí špičkové technologie.

Skalní masiv brzy zmizel a nad řekou vyrostly pyramidy, a na slunci svým obložením jiskřily jako krystaly.

...Bylo řečeno, že to nebylo jediné místo, kde se takové stavby stavěly. Pyramidy se stavěly i v jiných částech světa. Na území Tibetu byly hory a skály oříznuty do podoby pyramid ještě dříve, než byly postaveny pyramidy v Egyptě. V oblasti dnešních Bermudských ostrovů se rozkládala pevnina a i tam byl postaven celý komplex pyramid, dále na pobřeží dnešního Japonska, někde na území Indočíny, na dnešním severním pólu a v Antarktidě.

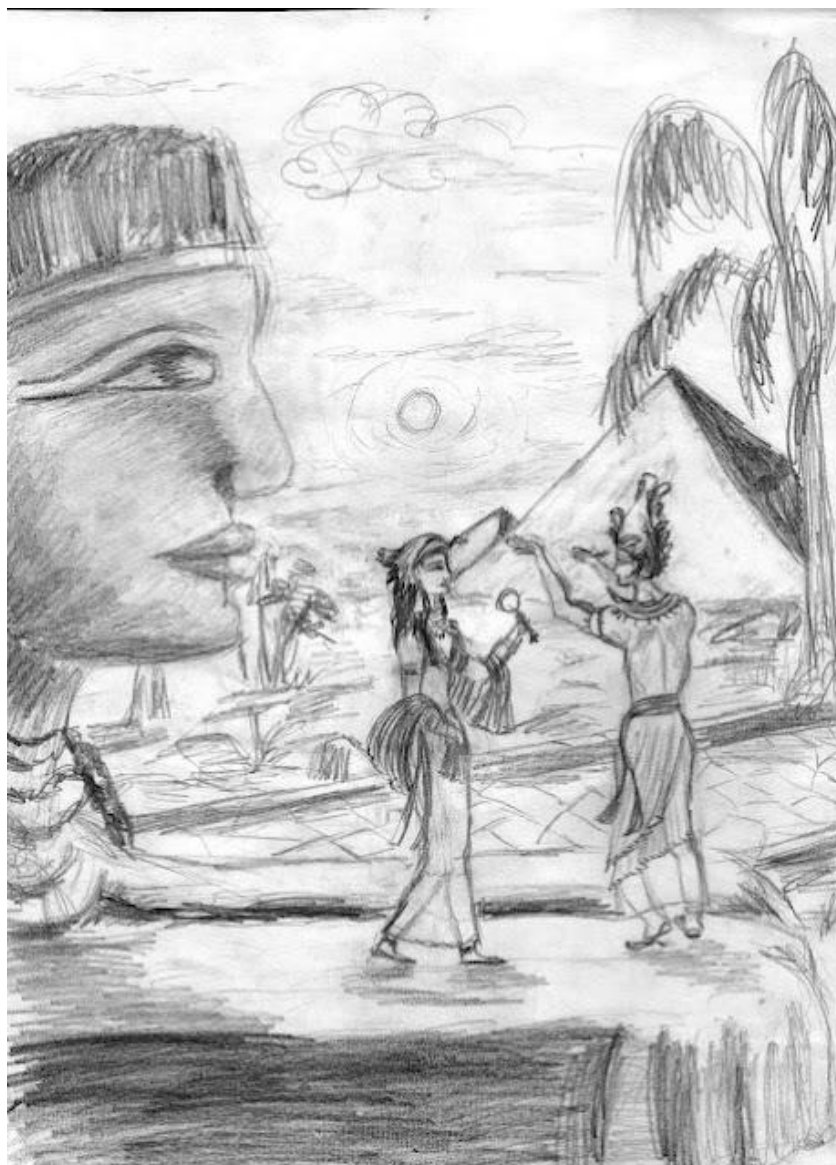
Byla to místa nějakých pozemských os nebo výtrysků energií. Pyramidy tam byly umístěny, aby stabilizovaly planetu při změně zeměpisných pólů a zabránily velkým katastrofám. A teprve nerozumní Atlantáné, tlačíce na zemské jádro, porušili rovnováhu ve snaze o nadvládu ve světě a způsobili velkou potopu a ztrátu mnoha zemí, zejména i své Atlantidy. Ale to už je jiný příběh...

Vnitřní hlas pokračoval ve vyprávění, že pyramidy v Egyptě také odrážejí polohu Siria a jeho planet, parametry našeho Slunce a vztah mezi Sluncem a Zemí.

...A zde září v celé své kráse velké pyramidy a obrovská Sfinga s ženskou hlavou (v té době ještě nebyla přeměněna na tvář jednoho z faraonů, pravděpodobně Chefrena). Tato panna-lev trůnila u velkých pyramid, odrážejíc také některé

astronomické parametry, možná střídání éru Panny a Lva (zvěrokruhu), nebo předpovídajíc některé události, možná posun pólů, k němuž mělo dojít na rozhraní těchto dvou éru.

Ke Sfinze kráčí člověk. Je to muž oblečený do lesklého perleťového roucha. Tmavé vlasy mu sotva vykukují zpod vysoké čelenky zdobené nádherným perím jakéhosi nevídaného ptáka. Na ruku se mu třpytí duhové náramky a celou hrud' mu pokrývá nádherný náhrdelník. Je obrovského vzrůstu a zřejmě tu má moc. Ve vědomí problesklo, že se jmenuje Osiris, kterého později staří Egyptané zbožštili.

Osiris a Isida

Na obloze nad pyramidami se rozprostíral nádherný zlatý západ slunce a nejjemnější růžové mraky rámovaly majestátní rudé slunce, které purpurově zbarvilo pyramidy. Palmy se v záři slunce pozlatily a prastarý Nil pomalu unášel své vody, které se v tuto večerní hodinu zdály být roztaveným zlatem.

Osiris něco psal na kámen nějakým zařízením, vysílajícím zelený paprsek. Díval se na velké Slunce a psal děkovný hymnus. A mně se najednou hlavou honily řádky tohoto prastarého hymnu ke Slunci, velkému božstvu a bratru vzdáleného Siria, domovské hvězdy těchto lidí.

Tyto řádky byly předneseny v ruštině, ačkoli zároveň ke mně doléhaly i ozvěny mně neznámé řeči. Zde jsou řádky:

*„Ó, bratře velikého Vládce,
vzdálený bratře naší hvězdy,
záříš Ty, se zlatou tváří,
Ty ses nám stal otcem nebeským.*

*Ve svých dlaních zahříváš svět,
náš Otče s tisíci rukama,
a rozptyluješ temnotu nevědomosti,
Ó, zářivá Tvá je koruna.*

*Ty rozséváš na zemi jiskry života,
dáváš lásku všemu,
jsi výhonkem věčně zeleným,
a horoucí necht' bude krev.*

*Uvidím tvůj odraz
v očích mé milované jako ve vodě,
a buď nádherné to vidění!
Částice Plnosti - všude.*

*Věčně plynou naše životy
přes bahnité vody Bytí,
jako je nekonečná cesta Tvá, Slunce,
kde my jsme jedno - Ty a já.“*

Možná, že tyto řádky byly prvním chvalozpěvem na Slunce...

...K Osirisovi přistoupila žena se světlou tváří v tenkých poloprůsvitných šatech a s nádhernými šperky. Na ramenou měla nejjemnější jemně řasenou látku, jejíž konce se volně třepetaly. To je Isida, Osirova manželka. Byli to skuteční lidé vysoce vyvinuté rasy a pro staré Egyptany se stali bohy. Právě z nich pocházeli první egyptští králové-faraoni. V Isidiných rukou jsem si všimla kruhového disku z duhového kovu podobného modernímu laserovému disku.

...A tady je, v pyramidové komnatě. Dívám se na něj a vidím nějakou zvláštní Zemi, podivné stromy s modravými a fialovými listy, růžovou oblohu, hory třpytící se jako krystaly a eliptické Slunce, nebo spíš Sirius.

I zde se nacházejí obří třpytivé pyramidy jako v Egyptě. Vyzařuje z nich záře. V dálce je vidět soustředěná zástavba města. Pak ale došlo k nějakému rušení, jako u porouchaného televizoru, a destička-disk se opět rozzářila.

A vnitřní hlas pokračoval ve svém vyprávění. ...Také bylo řečeno, že Osira zabil cizinec z temného světa, který se představil jako jeho bratr. Osiris však znovu sestavil své tělo a byl znovuzrozen do života (byl vzkříšen). Toho byli schopni vysoce duchovní jedinci, učitelé lidstva, jako byl např. Ježíš. Pravděpodobně proto se stal pro staré Egyptany bohem, jako jejich učitel a první král.

Zázrak vzkříšení ohromil lidi natolik, že uvěřili v možnost nesmrtnosti lidského těla, aniž by si uvědomili, že hlavní je nesmrtnost duše a že právě duše může vzkřísit tělo. Lidé začali balzamovat těla a ukládat je do starověkých pyramid, aby dosáhli nesmrtnosti. Vykopali tyto stavby s tajnými chodbami a místnostmi, čímž částečně zničili kosmické spojení s vyššími civilizacemi. Právě vytahování kamenných bloků a jejich přemísťování z pyramid je zobrazeno na starověkých freskách, které jsou považovány za důkaz, že Egyptané sami tahali bloky dovnitř a stavěli pyramidy tímto primitivním způsobem.

Otroci čistili průchody a vytvářeli komory v již hotových stavbách, ale v žádném případě je nestavěli.

Kněží ztratili kontakt s živým vesmírem a začali se obracet k černé magii a temným silám. Ačkoli mýtus o Osirovi a Isidě, starověké pyramidy a Sfinga zůstávají dodnes, vytvářejí četné hypotézy a burcují mysl moderního světa.

PS:

V dalších snech a při kontaktu s Učitelem se mi dostalo dalších vysvětlení o egyptských pyramidách. Pyramidy byly postaveny jako antény pro komunikaci s jinými planetami a hvězdnými systémy. Jejich prostřednictvím také byly výstupy do světů jiných dimenzí. Nebyly zařízením pro vstávání z mrtvých. Lidé, kteří žili po jejich postavení, usoudili, že právě v pyramidách lze získat nesmrtnost. A tak se faraoni starověké říše (a nebyli to potomci Osira, ale uzurpátoři moci) rozhodli získat nesmrtnost právě tam. Protože však zakladatel dynastie uzurpátorů král Štír vstoupiv do pyramidy shořel, jeho potomci zničili energetické kanály pyramid tím, že v nich prorazili různé průchody, a začali do pyramid ukládat mumie.

Odtud pochází tvrzení, že pyramidy jsou hrobky. V pyramidách se však žádné mumie nenašly. Svůj podíl na tom měli vykradači hrobů, a pak i kněží, kteří mumie vynesli a v Údolí králů vybudovali město mrtvých.

Zapsala Valeria Kolcova 27.10.2012